

بولس واپلوس خادما المسيح

رسولان مسيح

¹ هرکس ما را چون خدام مسيح و وکلای اسرار خدا بشمارد. ² و ديگر در وکلا بازپرس می شود که هر یکی امين باشد. ³ اما بجهت من کمتر چیزی است که از شما یا از يوم بشر حکم کرده شوم، بلکه برخود نیز حکم نمی کنم. ⁴ زیرا که در خود عیبی نمی بینم، لکن از این عادل شمرده نمی شوم، بلکه حکم کننده من خداوند است. ⁵ لهذا پیش از وقت به چیزی حکم نکنید تا خداوند بیاید که خفایای ظلمت را روشن خواهد کرد و نیت های دلها را به ظهور خواهد آورد؛ آنگاه هرکس را مدح از خدا خواهد بود.

⁶ اما، ای برادران، این چیزها را بطور مثل به خود و اپلوس نسبت دادم به خاطر شما تا درباره ما آموخته شوید که از آنچه مکتوب است تجاوز نکنید و تا هیچ یکی از شما تکبر نکند برای یکی بر دیگری. ⁷ زیرا کیست که تو را برتری داد و چه چیز داری که نیافتی؟ پس چون یافتی، چرا فخر می کنی که گویا نیافتی. ⁸ الحال سیر شده و دولتمند گشته اید و بدون ما سلطنت می کنید؛ و کاش که سلطنت می کردید تا ما نیز با شما سلطنت می کردیم. زیرا گمان می برم که خدا ما رسولان را آخر همه عرضه داشت مثل آنانی که فتوی موت بر ایشان شده است، زیرا که جهان و فرشتگان و مردم را تماشاگاه شده ایم. ¹⁰ ما به خاطر مسیح جاهل هستیم، لکن شما در مسیح دانا هستید؛ ما ضعیف لکن شما توانا؛ شما عزیز اما ما ذلیل. ¹¹ تا به همین ساعت گرسنه و تشنه و عریان و کوبیده و آواره هستیم، ¹² و به دستهای خود کار کرده، مشقت می کشیم و دشنام شنیده، برکت می طلبیم و مظلوم گردیده، صبر می کنیم. ¹³ چون افترا بر ما می زنند، نصیحت می کنیم و مثل قاذورات دنیا و فضلات همه چیز شده ایم تا به حال. ¹⁴ و این را نمی نویسم تا شما را شرمنده سازم بلکه چون فرزندان محبوب خود تنبیه می کنم. زیرا هرچند هزاران استاد در مسیح داشته باشید، لکن پدران بسیار ندارید، زیرا که من شما را در مسیح عیسی به انجیل تولید نمودم، ¹⁶ پس از شما التماس می کنم که به من اقتدا نمایید. ¹⁷ برای همین تیموتاؤس را نزد شما فرستادم که اوست فرزند محبوب من و امین در خداوند تا راه های مرا در مسیح به یاد شما بیاورد، چنانکه در هرجا و در هر کلیسا تعلیم

¹ هَكَذَا فَلْيَحْسِبْنَا الْإِنْسَانُ كَخَدَامِ الْمَسِيحِ وَوُكَلَاءِ سَرَائِرِ اللَّهِ. ثُمَّ يُسْأَلُ فِي الْوُكَلَاءِ لِكَيْ يُوَجَدَ الْإِنْسَانُ أَمِينًا. وَأَمَّا أَنَا فَأَقُلُّ شَيْءٍ عِنْدِي أَنْ يُحْكَمَ فِيَّ مِنْكُمْ أَوْ مِنْ يَوْمٍ بَشَرٍ، بَلْ لَسْتُ أَحْكُمُ فِي تَفْسِي أَيْضًا، فَإِنِّي لَسْتُ أَشْعُرُ بِشَيْءٍ فِي ذَاتِي، لَكِنِّي لَسْتُ بِذَلِكَ مُبْتَرِّرًا، وَلَكِنَّ الَّذِي يُحْكَمُ فِيَّ هُوَ الرَّبُّ. إِذَا لَا تَحْكُمُوا فِي شَيْءٍ قَبْلَ الْوَقْتِ حَتَّى يَأْتِيَ الرَّبُّ الَّذِي سَيُبِيرُ خَفَايَا الظَّلَامِ وَيُظْهِرُ آرَاءَ الْقُلُوبِ، وَجَبْتِيذُ يَكُونُ الْمَدْحُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنَ اللَّهِ.

⁶ فَوَيْهَذَا، أَتُنْهَى الْإِخْوَةَ، حَوْلَتُهُ تَشْبِيهَا إِلَى تَفْسِي وَإِلَى أَبُلُوسٍ مِنْ أَجْلِكُمْ لِكَيْ تَتَعَلَّمُوا فِينَا أَنْ لَا تَتَكَبَّرُوا فَوْقَ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ، كَيْ لَا يَنْفِخَ أَحَدٌ لِأَجْلِ الْوَاحِدِ عَلَى الْآخَرِ. لِأَنَّهُ مَنْ يُمَيِّزُكَ؟ وَأَيُّ شَيْءٍ لَكَ لَمْ تَأْخُذْهُ؟ وَإِنْ كُنْتُ قَدْ أَخَذْتُ، فَلِمَ أَتَقَنِّجُكَ كَأَنَّكَ لَمْ تَأْخُذْ؟ إِنَّكُمْ قَدْ سَبَعْتُمْ، قَدْ اسْتَعْتَبْتُمْ، مَلَكَتُمْ بِدُونِنَا، وَلَيْتَكُمْ مَلَكَتُمْ لِمَمْلَكَةٍ تَحْنُ أَيْضًا مَعَكُمْ. فَإِنِّي أَرَى أَنَّ اللَّهَ أَبْرَزَنَا تَحْنُ الرُّسُلَ آخِرِينَ، كَأَنَّا مَحْكُومُونَ عَلَيْنَا بِالْمَوْتِ، لِأَنَّا صِرْنَا مَنظَرًا لِلْعَالَمِ، لِلْمَلَائِكَةِ، وَالنَّاسِ. تَحْنُ جُهَالٌ مِنْ أَجْلِ الْمَسِيحِ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَحُكَمَاءُ فِي الْمَسِيحِ، تَحْنُ ضِعَفَاءُ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَأَقْوِيَاءُ، أَنْتُمْ مُكْرَمُونَ وَأَمَّا تَحْنُ فِيلَا كَرَامَةٍ. إِلَى هَذِهِ السَّاعَةِ تَجُوعُ وَتَبْغِطُشُ وَتَعْرَى وَلَيْتَكُمْ وَلَيْسَ لَنَا إِقَامَةٌ، وَتَتَعَبُ عَامِلِينَ بِأَيْدِينَا، نُشْتَمُ قُنْبَارُكُ، نُضْلَهُدُ فَتَحْتَمِلُ، نُبْتَرَى عَلَيْنَا قَنَيعُ، صِرْنَا كَأَفْدَارِ الْعَالَمِ وَوَسَخَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَى الْآبِ. لَيْسَ لِكَيْ أَحْجَلَكَمْ أَكْتُبُ بِهِذَا، بَلْ كَأَوْلَادِي الْأَجْبَاءِ أَنْذِرْكُمْ. لِأَنَّهُ وَإِنْ كَانَ لَكُمْ رَبَوَاتٌ مِنَ الْمُزْبِدِينَ فِي الْمَسِيحِ لَكِنْ لَيْسَ آبَاءُ كَثِيرُونَ، لِأَنِّي أَنَا وَلَدْتُكُمْ فِي الْمَسِيحِ بِسُوءِ الْإِنْجِيلِ. ¹⁶ فَأَطْلُبُ إِلَيْكُمْ أَنْ تَكُونُوا مُتَمَلِّينَ بِي. لِذَلِكَ أَرْسَلْتُ إِلَيْكُمْ تِيمُوثَايُوسَ، الَّذِي هُوَ أَيْنِي الْحَبِيبُ وَالْإَمِينُ فِي الرَّبِّ، الَّذِي يُذَكِّرْكُمْ بِطَرَفِي فِي الْمَسِيحِ كَمَا أَعْلَمُ فِي كُلِّ مَكَانٍ فِي كُلِّ كَنِيسَةٍ. ¹⁸ فَاتَّقَعْ قَوْمُ كَاتِبِي لَسْتُ آتِيًا إِلَيْكُمْ. ¹⁹ وَلَكِنِّي سَأَتِي إِلَيْكُمْ سَرِيعًا، إِنْ سَاءَ الرَّبُّ، فَسَأَعْرِفُ لَيْسَ كَلَامَ الَّذِينَ اتَّقَعُوا بَلْ قُوتَهُمْ، ²⁰ لِأَنَّ مَلَكَوْتُ اللَّهِ لَيْسَ بِكَلَامٍ بَلْ بِقُوَّةٍ. ²¹ مَاذَا تُرِيدُونَ؟ أَيْعَصَا أَمِّي إِلَيْكُمْ أَمْ بِالْمَحَبَّةِ وَرُوحِ الْوَدَاعَةِ؟

می‌دهم.¹⁸ اما بعضی تکبر می‌کنند به گمان آنکه من نزد شما نمی‌آیم.¹⁹ لکن به زودی نزد شما خواهم آمد، اگر خداوند بخواهد و خواهم دانست نه سخن متکبران را بلکه قوّت ایشان را.²⁰ زیرا ملکوت خدا به زبان نیست بلکه در قوّت است.²¹ چه خواهش دارید آیا با چوب نزد شما بیایم یا با محبّت و روح حلم؟